

DET SICILIANSKA SIGILLET

Av samme författare

Brända Skepp (1987)
Magnum Opus (1991)

KJELL HÖGLUND

DET
SICILIANSKA SIGILLET

MYTOLOGISKA BETRÄKTELSE
ÖVER HUR JAG HITTADE
DEN FÖRSVUNNA FÖRBUNDSARKEN,
DEN HELIGA GRAAL,
DET SJUNKNA ATLANTIS,
FRAMTIDENS KRAFTKÄLLA OCH
EGYPTENS HEMLIGA SKRIFTER

ISBN

Innehåll

1. Mumiens förbannelse	9
2. Brev 1: En ockult symbol	22
3. Brev 2: Ur det omedvetnas grumliga djup	24
4. Den försvunna förbundsarken	35
5. Brev 3: Ortygiahypotesen matematiskt bevisad	43
6. Den heliga Graal	55
7. Brev 4: Vaktelns budskap	67
8. Det sjunkna Atlantis	74
9. Brev 5: Anmärkningar rörande resan till Syrakusa	89
10. Framtidens kraftkälla	93
11. Egyptens hemliga skrifter	120
12. Appendix: Nostradamus profetior	143

tack till Margaretha

"So came there out of a chamber a good man
which was a priest, and bare God's body in a cup."

Le Morte D'Arthur

"Där den döda kroppen är,
dit skola ock rovfågarna församla sig."

Luk. 17:37

1

Mumiens förbannelse

"Beneath the tides of time and sleep,
strange fish are moving."
Charles Berlitz

I Johannesevangeliets nittonde kapitel beskrivs en episod som väckt min nyfikenhet. Josef från Arimatea har fått Pilatus tillstånd att begrava Jesus. Men Josef är inte ensam. Han har sällskap med Nikodemus, den man som kom till Jesus på natten och diskuterade reinkarnation.

"Och jämväl Nikodemus kom dit, han som första gången hade besökt honom om natten; denne förde med sig en blandning av myrra och aloe, vid pass hundra skålpund."
Joh.19:39

I den nya bibelöversättningen får vi veta att hundra skålpund är omkring trettio kilo. Fries anger siffran till trettio kilo i sin bok *Jesu lif* (1902). Den religiösa tidskriften *The Plain Truth* säger att det var 34 kilo. Trettiofyra kilo! Vad i hela fridens namn sysslar de båda herrarna med i skumrasket? Att det är kväll framgår av Matteus och Markus.

Jag är naturligtvis medveten om att evangelierna inte kan

tas som tillförlitliga historiska dokument. Men eftersom detta inte är en vetenskaplig avhandling utan en skönlitterär tillåter jag mig att fundera fritt. Och Bibeln är en utgångspunkt så god som någon.

Den heliga Graal

Trettiofyra kilo skulle motsvara halva Jesus troliga kroppsvikt eller mer. Det är inte småpotatis direkt.

”Och de togo Jesu kropp och omlindade den med linnebindlar och lade dit de välluktande kryddorna, såsom judarna hava för sed vid tillredelse till begravning.”

Joh. 19:40

Antag att man inte visste att de båda ovanstående citaten handlar om begravningen av Jesus. Och antag att författaren inte tillfogat sitt besynnerligt onödiga påpekande att det rör sig om en *judisk* begravning. Skulle man inte då som opartisk läsare snarare, utifrån den givna texten, få den uppfattningen att den nattliga episod som beskrivs är en *egyptisk* begravning, det vill säga en regelrätt *balsamering*?

Myrra, aloe, trettiofyra kilo, linnebindlar, välluktande kryddor, tillredelse. Nog låter det som iordningställandet av en *mumie*.

Myrra är ett slags välluktande gummi och aloe är ett från fjärran östern importerat välluktande trädharts. Hela proceduren erinrar om egyptiernas sätt att begrava. Historieskriaren Tacitus vet för övrigt att berätta att egyptiska begravningsseder vunnit insteg i Judalandet.

Är det måhända därför som författaren är så noga med att upplysa läsaren om att förfarandet som skildras är ”såsom judarna hava för sed”? För nog kan man fråga sig om inte begravningen av Jesus, trots att den beskrivs så knapphändigt, istället äger rum såsom *egyptierna* hava för sed.

Att redogörelsen är så summarisk är också misstänkt i jämförelse med de detaljerade skildringarna av korsfästelsen och

händelserna efter uppståndelsen. Det är ändå sin mästars döda kropp man tar hand om och gör i ordning för den sista vilan. Nog borde väl denna heliga handling förtjäna en utförligare och också värdigare skildring än att närmast avfärdas i förbigående på några korta rader? Författaren gör en episod, för att inte säga en fotnot, av en begivenhet som vore värd ett helt kapitel.

Enligt Hohlenbergs klassiska bok *Kheopspyramiden og dens hemmelighed* (1918) bär evangelierna tydlig prägel av sin härstamning från tidigare kulturer, både den grekiska och den egyptiska. Johannesevangeliet har fått sin filosofiska uppfattning från Platon som i sin tur inspirerats av egyptiskt tänkande. Berättelsen om Lasarus uppståndelse är en variant av den egyptiska Osiris-sagan. Ordet Kristus finns på egyptiska som *krsst*, vilket betecknar begravningen eller mumien som läggs i graven. Det har på grekiska blivit den smorde, det vill säga den invigde. I mysterie-invigningarna var den som lade sig i graven och uppstod en *krsst*. Beteckningen Kristus är ett symboliskt uttryck för den förvandling som skedde med den aspirant som genomgick den stora pyramid-invigningen.

Balsamering har också använts i Sverige. De svenska kungarna från Gustav Vasa och några århundraden framåt balsamerades. När Karl XII balsamerades användes ett sjuttiofem olika kryddor och annat som sammanlagt vägde över tjugo kilo. En intressant siffra att jämföra med de trettiofyra kilo som Nikodemus hade med sig.

Det framgår av evangelierna att både Josef och Nikodemus är medlemmar av stora rådet. Det står att Josef i hemlighet är en av Jesus lärjungar. Att Nikodemus är en lärjunge är uppenbart, det förstår man av hans nattliga samtal med Jesus i Johannes tredje kapitel och genom att han hjälper Josef med begravningen.

Vi har således den situationen att två medlemmar av judarnas stora råd i hemlighet är Jesus lärjungar. De är med andra ord övertygade om att Jesus är den utlovade Messias. Av någon anledning lyckas de få Pilatus tillstånd att ta hand om

Jesus döda kropp. Man behöver inte vara speciellt konspiratoriskt lagd för att misstänka mutor.

Omständigheterna antyder att kroppen balsamerades på egyptiskt vis. Det betyder att den mycket väl kan vara bevarad ända fram till våra dagar. De egyptiska mumierna finns ju kvar.

Det säger sig självt att två av Jesus lärjungar gör allt vad som står i deras makt för att ta hand om hans fysiska kvarlevor på bästa möjliga sätt, och eftersom både Josef och Nikodemus är rika män så finns i varje fall inga ekonomiska hinder.

Här står de två vännerna med sin älskade mästars balsamerade kropp framför sig. Vad ska de nu ta sig till? När man tänker på alla de helgonben som sparats och vördats genom årtusenden förstår man vad denna mumie måste ha betytt för dem. Jesus mumie är relikernas relik, i förhållande till vilken alla helgons samlade benbitar måste blekna nästan till ett intet.

Frågan är bara: *Vart tog mumien vägen?*

När man försöker leva sig in i situationen slås man av en tänkbar möjlighet som samtidigt skulle lösa ett annat mysterium.

Vi har två rådsherrar som i hemlighet är lärjungar till Jesus och vi har en mumie som försvinner spårlöst. Inte bara det. Josef och Nikodemus försvinner själva som dimfigurer ur historien. Ingen av dem omnämns i Apostlagärningarna.

Vaga legender hävdar att Josef reste till Europa med graalkalken – den kalk som Jesus använde vid den första nattvardens strax innan han korsfästes och i vilken Josef också skulle ha uppsamlat den korsfästes blod. Kan denna romantiska tradition möjligen vara transsubstantierade rykten om balsameringsproceduren?

Det är dessutom något annat som är borta. Förbundsarken. Den hemlighetsfulla låda som judarna bar med sig efter flykten från Egypten. Ordet ark betyder låda eller kista.

Vad skulle Sherlock Holmes säga om detta problem? Här har vi ett fall där följande har försvunnit: Ett stycke mumie,

ett stycke kista och två stycken begravningsentreprenörer.
Elementärt, min käre Watson.

Den försvunna förbundsarken

Judarnas heliga förbundsark, som man i triumf bar genom öknen till Palestina, är ett av världshistoriens märkligaste föremål alla kategorier.

Det är ett oerhört heligt föremål för judarna, det är brännpunkten för deras tro och deras existens som nation, det är det frö ur vilket judendomen och sedermera kristendomen växer till en väldig ek som famlar åtminstone halva jordklotet.

Men judarna skulle egendomligt nog komma att förlora arken. Det finns många idéer om var den kan finnas idag. I Andra Maccabéerboken, en av apokryferna, kapitel 2, sägs det att profeten Jeremias befallde att tabernaklet och arken skulle bäras till det berg varifrån Moses hade skadat det förlovade landet och där gömmas i en grotta. I Femte Mosebok, kapitel 34, anges denna plats vara berget Nebo vid Moabs hedar, på toppen av Pisga mitt emot Jeriko. En annan teori går ut på att arken hamnat i Srinigar i Kashmir och att både Moses och Jesus är begravda där.

Hancock argumenterar övertygande i sin bok *The Sign and the Seal* (1992) för att förbundsarken befinner sig i Axum i Etiopien. Å andra sidan är Etiopien fyllt med repliker av arken. Också druiderna i Europa bar en kopia av arken i sina processioner. Det är inte helt osannolikt att den vise kung Salomo var den förste att tillverka en kopia av arken för att lura dem som åträdde den. I det etiopiska manuskriptet *Kebra Nagast* står det att Salomo lät göra en exakt kopia av arken när han fick besök av sin son, vars mor var drottningen av Saba.

Arken beskrivs i Bibeln som en dekorerad trälåda gjord av akacieträ och överdragen med guld både på utsidan och insidan. Locket var av rent guld och försett med två guldkeruber med vingarna utbredda. (2 Mos. 25).

Dyrbara skatter förvaras gärna i fina etuier eller skrin och här börjar vi se arkens uppgift och mening. Den var det omslutande höljet till något oändligt dyrbart och värdefullt.

Arken kallas också förbundsarken eller vittnesbördets ark, därför att den innehåller vittnesbördet om judarnas förbund med Gud. (2 Mos. 24 särskilt vers 7 och 25:16, 21).

Förbundsarken är det föremål som nämns först när tabernaklet beskrivs i Andra Mosebok, kapitel 25. Det är arken som är det essentiella, det är den som är anledningen till att tabernaklet upprättas, arken är smycket som ska ligga i skrinet, den är skatten i templets hjärta.

Det är svårt att förstå hur judarna ute i öknen skulle ha haft möjlighet och material för att tillverka tabernaklet och allt vad därtill hör. Det låter som en efterhandskonstruktion för att dölja den närmare till hands liggande förklaringen att Moses helt enkelt medförde tempelutrustningen inklusive arken från Egypten. Moses hade ju uppfostrats som son till faraos dotter.

Det mystiska äktenskapet

Maria Magdalena, eller Maria från Magdala som hon kallas i den svenska Bibeln, spelar en gätfull och undflyende roll i evangelierna. Vid upprepade tillfällen – låt vara i förtäckta ordalag – synes hennes relation till Jesus vara speciell.

Hon står också i sällskap med Jesus mor vid foten av hans kors, och hon sägs vara den första som möter Jesus vid graven där hon tycks göra en ansats att omfamna honom.

Kanske var hon hans hustru. Det var nästan obligatoriskt för en judisk man att vara gift vid denna tid och en lärare var enligt lagen tvungen att vara gift. Att Jesus erkändes som lärare både av prästerna och folket framgår klart av att han undervisar i synagogorna över hela landet, också i sin hemstad Naseret. Ett säkert tecken, eftersom man normalt inte är profet i sin egen stad. Om Jesus var ogift är det obegripligt varför denna avvikelse från normen inte omnämns i evangelierna.

Men om Jesus var gift med Maria Magdalena är det en utomordentligt besvärande omständighet för katolska kyrkan. Under Paulus ledning har Jesus person och hans roll i världshistorien starkt mytologiserats. Jesus har blivit Guds enfödde son och eventualiteten av en "fru Jesus" är ytterst olämplig, för att inte säga pinsam. Det hjälper inte att Buddha var gift och att Muhammed älskade kvinnor. I detta sammanhang har den kristna kyrkan med sina dogmer målat in sig i ett hörn.

Evangelierna skrevs och sammanställdes långt efter Jesus död. Reinkarnationen röstades bort vid det andra kyrkomötet i Konstantinopel år 553 och kallades en monstros doktrin. Gud vet vad man i övrigt kan ha valt att undanhålla "den ovetande hopen" för deras själs frälsnings skull.

Men det finns en gräns för vad censur kan dölja. Om texten stympats och manipulerats bör det finnas spår efter detta, om än i vag och förvanskad form. Om Jesus var gift kan man sålunda förvänta sig att det någonstans finns ett bröllop med i bilden.

Det finns det också. Bröllopet i Kana där Jesu förvandlar vatten till vin. Det är hans första under, vilket möjligen är förklaringen till att man inte kunnat mörklägga händelsen helt och hållet. Återstår att plocka bort så många pusselbitar som möjligt. Ändå tränger sig tanken starkt fram när man efter nära tvåtusen år betraktar de återstående fragmenten och försöker föreställa sig den omgivande helheten: *Bröllopet i Kana kan vara Jesus eget bröllop!* (Joh. 2:1-12).

Varför uppträder Jesus och hans mor som om de hade ansvaret för kalaset? Varför ger Jesus mor order till tjänarna om hon är en vanlig gäst? Varför ger Jesus order till tjänarna? Borde inte brudgummen göra det? Vad har Jesus med saken att göra? Varför lyder tjänarna Jesus och hans mor?

Varför är Jesus, hans mor och hans lärjungar inbjudna till bröllopet? Varför har de accepterat inbjudan? Om det inte är Jesus som gifter sig, *vem är det då?* Varför hemlighålls brudgummens namn? Vad är det man vill dölja? Om det nu inte är Jesus bröllop måste brudgummen antingen vara en släk-

ting eller en vän till Jesus. Varför får vi inte veta vem det är?

Varför tackar övertjänaren inte Jesus utan brudgummen för det goda vinet? Varför blir inte brudgummen förvånad och undrar varifrån vinet kommit? Varför tackar han inte Jesus? Det rör sig faktiskt om sexhundra liter vin! Varför ger Jesus order till tjänarna att bära vinet till övertjänaren? Varför inte till brudgummen?

Alla dessa frågor får en fullständigt naturlig förklaring under en enda enkel förutsättning. *Nämligen att Jesus och brudgummen är en och samma person!*

Berättelsen slutar med att vi plötsligt – nästan som genom ett förbiseende – får veta att också Jesus bröder är närvarande.

Jag ifrågasätter vidare om bröllopet i Kana är kronologiskt riktigt placerat. Det kan ha flyttats bakåt i framställningen för att läsaren ska vilseledas. Jag föreslår att Johannes andra kapitel egentligen inte ska börja med bröllopet i Kana utan med vers 13: "Judarnas påsk var nu nära, och Jesus begav sig då upp till Jerusalem."

Efter vers 22 menar jag att kapitel 7:45 till kapitel 8:11 ska skjutas in. Se hur kapitel 7 slutar med att Nikodemus säger: "Icke dömer väl vår lag någon, utan att man först har förhört honom och uttrönt vad han förehar?" (7:51). Se hur kapitel 3 inleds med att Nikodemus mycket riktigt utfrågar Jesus. Det är också uppenbart att dispyten gäller reinkarnation (2:19-22).

Kapitel 8:1-11 handlar om äktenskapsbryterskan som skulle stenas. Också denna icke namngivna kvinna kan vara Maria Magdalena. Jesus räddar hennes liv genom att föreslå att den som är utan synd ska kasta den första stenen. Sedan följer hon honom troget.

Kanske var detta första gången de träffades. Kanske hade de setts tidigare, rent av under uppväxten. Nasaret ligger inte långt från Magdala beläget vid stranden av Gennesarets sjö, och mitt emellan dem ligger Kana.

Jag gissar att Nikodemus är Maria Magdalenas far och att han söker upp Jesus på grund av vad hon har berättat om honom och eftersom Jesus räddat hennes liv. Dessutom vill

hon slå följe med honom. Josef från Arimatea skulle kunna vara Jesus verkliga far. Är det här vi har anledningen till att Pilatus lämnade ut Jesus döda kropp?

Kanske var också Maria Magdalena med vid balsameringen. Det skulle i så fall förklara varför hon befinner sig vid graven. Det är också naturligt att hustrun inte överger sin man.

”Maria Magdalena fick också äran att assistera vid Jesus död intill korsets fot, det var hon som smorde in parfym på hans kropp efter hans död och som stannade bredvid graven sedan lärjungarna avlägsnat sig...”

Histoires et Légendes de la Provence Mystérieuse

Då rämnade förläten

Låt oss nu återvända till graven. Balsameringen är avslutad. Nu gäller det att hitta den rätta platsen för den sista vilan.

Josef och Nikodemus är, till skillnad från det övriga prästerskapet, övertygade om att Jesus är den av profeterna utlovade Messias, judarnas rättmätige konung, arvtagare till Moses – översteprästen från Egypten.

Det finns, i rimlighetens namn, bara en enda rätt plats för hans döda kropp, nämligen i förbundsarken. Jesus motståndare har visserligen dödat honom – men han ska i alla fall få en värdig begravning!

Josef från Arimatea och Nikodemus var medlemmar av stora rådet och hade tillträde till templet. Men för att ta sig in i det allra heligaste där förbundsarken stod och dit bara översteprästen fick gå in en gång varje år, måste de tillgripa drastiska medel.

Mycket riktigt konstaterar krönikören: ”Och se, då rämnade förläten i templet i två stycken, uppifrån och ända ned...” (Matt. 27:51).

I Hebréerbrevet kallas Jesus för överstepräst och här hittar vi ett märkligt avsnitt som styrker vår hypotes: ”... att få gå in i det allraheligaste i och genom Jesu blod, i det att han åt

oss har invigt en ny och levande väg ditin genom förlåten – det är genom sitt kött – och eftersom vi hava en stor överstepräst över Guds hus...”

De två sammansvurna skar sönder förhänget framför det allra heligaste i templet och placerade mumien i förbundsarken. Därefter forslades arken ut ur Jerusalem, kanske via underjordiska gångar, för tillfällig förvaring någonstans i omgivningarna. Det finns en tradition som säger att arken försvann på samariernas heliga berg Geressim. Ett lämpligt gömställe eftersom judarna föraktade samarierna och undvek att komma i kontakt med dem.

Medlemmarna i den ”sammansvärjning” som här skisserats torde ha lämnat Palestina så fort som möjligt. Gamla legenden i Provence i södra Frankrike berättar att Josef, Magdalena, Marta, Lasarus och andra landsteg i Marseille.

”De heliga Mariorna, den från döden uppväckte Lasarus, Sara av zigenarstam, genom ett under räddade ur sjönöd och uppkastade på Provence vänliga strand...”

På vita vägar i Provence

Ingenting på denna jord kan visa sig mer värdefullt

I Languedoc norr om Pyrenéerna i den lilla byn Rennes-le-Château hittade prästen Bérenger Saunière i slutet av 1800-talet fyra pergamentmanuskript i en ihålig pelare som bar upp altarstenen i kyrkan. Manuskripten innehöll kodade meddelanden som ledde honom till en försvunnen skatt – i varje fall blev han plötsligt mycket rik.

Tempelriddarorden hade djupa rötter i området. Här levde katarerna, en hemlighetsfull sekt som katolska kyrkan skorningslöst utrotade på 1200-talet. Katarerna påstås ha varit i besittning av något av fabulöst värde som enligt många legenden var den heliga Graal. Richard Wagner vallfärdade till Rennes-le-Château innan han skrev sin sista opera *Parcifal*. Tyska trupper grävde i omgivningarna mellan 1940-1945.

Även tempelriddarnas stormästare Bertrand de Blanchefort gjorde utgrävningar i området och kanske var det tempelriddarnas försvunna skatt som Saunière upptäckte. Det kan också ha varit merovingiska eller moriska rikedomar. Det kan ha varit tempelskatten från Jerusalem som Titus år 70 förde till Rom och som den västgotiske kungen Alarik den store erövrade. Eller det kan ha varit förbundsarken.

Saunière gav sitt hus namnet Villa Betania (Maria Magdalena bodde i byn Betania). Sitt bibliotek kallade han Tour Magdala. Kyrkan i Rennes-le-Château är helgad åt Maria Magdalena. På Maria Magdalenas dag den 22 juli stiger solen upp direkt över slottet Blanchefort sett från kyrkan.

Över kyrkans ingång står inskriptionen *Terribilis est locus iste* (denna plats är fruktansvärd). Längs väggarna inne i kyrkan finns tavlor som återger passionshistorien men med förbryllande och obegripliga detaljer – som om Saunière ville antyda något. Här finns en staty av demonen Asmodeus, väktare av hemligheter och gömda skatter och enligt judisk tradition den som byggde Salomos tempel.

En serie av extraordinära händelser ledde till att Saunière avstängdes från sin tjänst av de lokala kyrkliga myndigheterna. Vatikanen återinsatte honom emellertid men det är oklart varför. Kom Saunières pengar kanske från Vatikanen för att han i gengäld skulle hålla tyst om något?

År 1917 drabbades Saunière av ett oväntat slaganfall. En annan präst kallades till dödsbädden men kom djupt skakad ut ur sjukrummet. Han vägrade att utdela den sista smörjelsen och försjönk i en depression som varade flera månader. Det sägs att han aldrig log mer.

Jean de Joinville – som umgicks med Ludvig IX på 1200-talet – skriver att kungen vid ett tillfälle berättat om en grupp katarer som sökt upp Comte de Montfort för att be denne komma och bevittna *Jesus kropp av kött och blod* som deras präster hade i sin ägo.

Efter tre seklers hjältemodigt framhårdande blev katarerna (som bland annat trodde på reinkarnation) utrotade av Ludvig IX, ironiskt nog kallad den helige, och hans fanatiska

redskap. År 1243 hade alla katarernas större städer och bastioner fallit för katolska kyrkans samlade styrkor. Det viktigaste undantaget var Montségur inte långt från Rennes-le-Château.

Montségur belägrades i tio månader innan katarerna kapitulerade. Natten före fästningens fall undkom emellertid fyra män med katarernas mystiska skatt genom att klättra utför den lodräta västra väggen med hjälp av rep.

Eschenbach skriver i en av sina romantiska berättelser om den heliga Graal att graalborgen är belägen i Pyrenéerna.

Ett av de kodade meddelanden som Saunière dechiffrerade hänvisar till tavlan *Arkadiens herdar* målad av 1600-talskonstnären Nicolas Poussin. Tavlan föreställer tre herdar och en herdinna samlade kring en stor stensarkofag i ett lantligt landskap. Herdinnan ser ut att vara gravid. Landskapet och sarkofagen återfinns i verkligheten mellan byarna Serres och Arques i närheten av Rennes-le-Château.

Den 17 april 1656 skrev abbé Louis Fouquet – som just besökt Poussin i Rom – ett brev till sin bror Nicolas Fouquet som var finanschef vid Louis XIV hov i Paris: "Poussin och jag diskuterade vissa saker som kommer att ge dig fördelar som till och med kungar skulle ha stora svårigheter att locka ur honom och som möjligen, enligt honom, ingen annan någonsin kommer att återupptäcka i kommande århundraden, och dessa saker är så svåra att upptäcka att *ingenting på denna jord kan visa sig mer värdefullt* eller vara dess like."

År 1661 arresterades Nicolas Fouquet av okänd anledning. Han spärrades in på livstid och hölls strikt incommunicado. Vissa historiker anser att han är identisk med den berömda "mannen i järnmasken". Louis XIV undersökte personligen Fouquets papper. Han införskaffade Poussins *Arkadiens herdar* och läste in tavlan i sin privata våning i Versailles. Vid Fouquets död tjugo år senare fängslades hans väktare och isolerades för att de inte skulle föra vidare viktig och hemlig information.

När Saunière reste till Paris för att få sina gåtfulla manuskript undersökta av experter besökte han också Le Louvre

och köpte en reproduktion av Poussins *Arkadiens herdar*.

Fredagen den 13 oktober 1307 krossades tempelriddarorden. Den franske kungen Filip den sköne iscensatte i förbund med påven Clemens V en arresteringsoperation i bästa James Bond-stil. Filip hade säkert ett gott öga till tempelriddarnas oerhörda rikedomar. Men det är svårare att förstå varför påven deltog i en dolkstötsattack mot en allmänt aktad religiös orden som var direkt underställd honom själv och som bildats för att skydda pilgrimer i det heliga landet.

Kungen och påven blev dock snuvade på konfekten. Tempelriddarna – *Kristus Fattiga Riddares Orden Av Salomos Tempel* – tycks ha blivit förvarnade och gömt undan sina skatter. Hela deras flotta seglade som dematerialiserade spökskepp ut i det okända för att aldrig mer höras av.

Jag har dragit en underlig skröna. Det är dags att sluta cirkeln. Om Jesus kropp verkligen balsamerades, om mumien placerades i förbundsarken, om arken fraktades till Europa, om den gömdes av flyende tempelriddare – var finns den i så fall idag? Kommer den måhända i tidens fullbordan att grävas fram av någon excentrisk arkeolog – som när Schliemann hittade Troja eller Carter Tutanchamons grav? Eller som Indiana Jones i Spielbergs berömda äventyrsfilm?

Eller kommer den som guldkrukan vid regnbågens slut att för alltid gäcka historiens rastlösa graalriddare kring kung Arthurs runda bord? Jag har mina onda aningar. Men det är en annan historia.

2

Brev 1: En ockult symbol

"Italien utan Sicilien ger alls ingen bild i själen:
först här finns nyckeln till allt."
Goethe

Hej L

Jag berättade på R:s nyårsfest att jag varit på Sicilien och letat efter arken. Jag börjar undra om inte *mitt* letande nu är avslutat – åtminstone i min egen privata mytologiska mening. Även om arken finns på ett helt annat ställe kan jag inte se hur jag ska komma förbi den här hypotesen.

Det är som du förstår en svärgenomtränglig härva av indicier. Igår tillfogades så en pusselbit som fick mig att höja på ögonbrynen och jag ska endast meddela dig denna detalj för att illustrera min tilltagande fascination för vidareutvecklingen av Patmoshypotesen.

Den nya ö jag spanat in heter alltså *Ortygia* och ligger alldeles utanför fastlandet i Syrakusa på Sicilien, i själva verket är det Syrakusas Gamla stan eller Haga. En besynnerlig omständighet som jag inte fått någon rätsida på är att namnet Ortygia betyder Vaktel-ön (vakteln är som du vet en fågel).

Varför skulle arken ligga på Vaktel-ön? Inte särskilt spännade eller signifikativt. Jag har haft några uppslag som jag inte ska besvara dig med, men namnet Vaktel-ön har väl – i runda slängar – inte känts så där fenomenalt direkt.

Döm om min häpnad när jag igår av en slump (?) i en uppslagsbok om symboler upptäcker att vakteln är en urgammal ockult symbol över hela världen: fenicisk, grekisk, hinduisk, judisk, kinesisk, romersk, rysk. Vakteln är förknippad med våren och sommaren, välgång och lycka, seger över mörkrets krafter, pånyttfödelse, Apollon och Artemis, i hinduismen väcker ashvinerna (som symboliserar dagen och natten, ljustet och mörkret) dagens vaktel till liv sedan den slukats av nattens och mörkrets varg, himlasänd föda i öknen, mod, stridslustnad, fattigdom, djävulens fågel, onskans krafter, trolldom, mod, seger, solen som gryningsjungfrun söker och finner, tsarernas symbol.

Man tackar och bugar.

Jag planerar en ny resa till Ortygia och undrar därför om du är intresserad. Vad jag nu föreslår är att vi videofilmar lucia-processionen och övrigt av intresse, exempelvis Salomos tempel och Jesus i sarkofagen. Dessutom, eftersom man enligt denna hypotes vet exakt var arken är, vore det bra med en geigermätare. Är det möjligt att få kontakt med någon engelsktalande präst i Syrakusa? Går det att få någon historisk klarhet i luciamyten och varför hennes kropp finns i Venedig? Kan du kontakta historiska institutionen på universitetet?

Förutom många detaljer har jag ytterligare ett intressant uppslag att kontrollera. Skulle det också ge napp då vete fan.

3

Brev 2: Ur det omedvetnas grumliga djup

"From the most remote antiquity to Coleridges 'Kubla Khan',
the river Alpheus has been deemed sacred.
Its very name derives from the same root
as the Greek word Alpha, meaning 'first' or 'source'.
The Holy Blood and the Holy Grail

Käre L

Bli nu inte förargad! Jag roar mig bara med att skriva en liten forskningsrapport. Först en anmärkning.

Om jag försöker ställa mig "objektiv" hyser jag naturligtvis ett stort tvivel till följande hypotes. Å andra sidan föreligger det några märkliga omständigheter som väl matchar de som drev oss till Patmos. Här ska jag emellertid ikläda mig rollen som Självvaktiserad Psykopatologie Arkeolog (alla psykopater är som du vet självvaktiserade per definition) och då inträder man i poesins magiska spegelvärld där allt betyder allt och allt är möjligt.

Nedanstående smakprov är inte en fullständig redogörelse, men innehåller det mest väsentliga.

Från Patmos till Ortygia – en pseudomytologisk kullerbytta

När vi kom hem från Patmos återstod problemet vad jag skulle göra när jag fyllde 50. Ett alternativ som spökat tidigare var Sicilien, helt enkelt därför att jag varit där en annan födelsedag. Jag upptäckte nu att det var när jag fyllde 25.

Samtidigt fanns det en annan trädände som jag dittills uppfattat som symbolisk. René d'Anjou, en remarkabel kung och kulturpersonlighet i Provence på 1400-talet, således hundra år efter att alla spår efter arken upphör (tempelriddarorden krossades 1307) och dessutom stormästare för Prieuré de Sion var djupt fascinerad av två litterära teman; "Arkadien" och "den underjordiska floden" – ofta i samband med en fontän/källa eller en gravsten (han var själv poet).

Enligt *The Holy Blood and the Holy Grail* (en av mina källskrifter) representerar den underjordiska floden förutom Prieuré de Sion i dess olika historiska förklädnader också den underjordiska blodslinje som utgår från Jesus (eller hans äldste bror, min anmärkning). Men har den kanske en trippelmening?

Enligt grekisk mytologi flyter floden Alfeios i Arkadien i Grekland under jorden och kommer i dagen som Arethusas källa på ön Ortygia utanför Syrakusa på Sicilien.

Jag anser att det mytologiska tänkandet eller om man så vill det magiska (det tänkande som exempelvis också enligt min mening det omedvetna begagnar sig av) skiljer sig från det vetenskapliga tänkandet därigenom, att *ett* tolkning aldrig utesluter en *annan*. Ett mytologiskt begrepp – exempelvis Graal – står därför alltid för flera saker samtidigt.

Det mänskliga förbundets sanna Ark

Skulle man kanske tolka René d'Anjous begrepp "den underjordiska floden" rent bokstavligt? Tanken hade föresvävat mig men aldrig riktigt slagit rot. Nu när Patmos glans falnat

något brusade Arethusas källa starkt fram ur mitt omedvetnas grumliga djup.

Raskt kunde jag konstatera att en linje från Uppenbarelsebokens sju kyrkor i Turkiet (tjuren) genom tjurens öga (Patmos) passerar Alfeios källor i Arkadien och hamnar på Sicilien. Sicilien kan också med lätthet förbindas med andra relevanta platser exempelvis Chartres, Turin, Gize, Luxor, Axum i Etiopien, Jerusalem och Rennes-le-Château.

Vidare insåg jag att tre stora öar i Medelhavet – Cypern, Kreta och Sicilien – är placerade som stjärnorna i Orions bälte det vill säga som pyramiderna i Gize, varvid Sicilien representerar Keopspyramiden. Orions bälte kallas också ”de tre Mariorna” och ”de tre vise männen”. (Skulle de tre vise männen i Bibeln, förutom astrologer, kunna vara de tre pyramiderna i Gize?)

Patmos hade nu förvandlats till ett kikarsikte snarare än en måltavla. Sicilien = Keops = hörnstenen som förkastades (den sparkas av den italienska stöveln) påminner på kartan om en pyramid eller katalansk hatt; några av de liknelser som Dumas använder om ön Monte Cristo. Sicilien har tidigare kallats Thrinakie (den trehörnade ön) och Trinakria (trebergsön) och Svensk uppslagsbok kallar Sicilien den triangelformade ön. Det är också en gammal piratö, i enlighet med Dumas beskrivning av Monte Cristo.

På stjärnhimlen är Castor och Pollux som grundade Rom på rätt plats, liksom Spindeln = Arkadien. Någorlunda kan man också vandra på stjärnhimlen över lejon, ormar, drakar och skorpioner (som Dumas säger) i riktning mot Orion (Osiris).

I Lawrence Durrells bok *Sicilian Carouse* läste jag om katedralen på Ortygia – ”så full av skatter, en det mänskliga förbundets sanna Ark”, om ”existensen av den hemliga religiösa sekt som hyllade en pythagoreisk livsprincip... det fanns en dylik sekt av filosofer i Gela”, om ”platser som Chartres” och om ”Taormina, det gamla Tjurberget...”

Många andra samband och sammanträffanden anmälde sig också och det ska jag delvis återkomma till. Det sagda räcker

dock för att förklara varför jag skrapade ihop mina sista slantar och köpte en flygbiljett till Catania på Sicilien för att glömd av Gud och alla människor i tolv kalla och regniga dagar leva på vin, spagetti och tomatsås. Här nedan följer valda utdrag ur min kortfattade dagbok.

Dagbok från Sicilien

Första dagen. Mötte bekant på Arlanda som skulle till Kairo. ~~Alitalia~~ till Köpenhamn. Nytt plan till Milano där man på Café Orion spelade Happy Birthday. Catania sent på natten, lyckades hitta hotell, tyckte mig se en stor spindelhänga från taket.

Andra dagen. Ortygia magiskt. Arethusas källa större än jag trott. Martino Church stängd, liknade tempelriddarkyrka.

Tredje dagen. Katedralen fin, bröllop pågick. Palazzo Bellamo med tempelriddarkors. Artemisfontänen. Jag bor på hotell Archimede.

I Luciakyrkan ligger Jesus i naturlig storlek inne i en kista av glas, trä och guld! Samt viftar med en flagga i rött-vitt på målning. Lucia i koret istället för Jesus. Runda guldhängen på "arken" som för att bära den. På station nr 14 tycks Josef och Nikodemus lägga Jesus i en kista. Tavla där Johannes döper Jesus.

Lyckades tidigare komma in en stund i Martino. Restaurering. Koret inte så runt som jag trott, men antagligen en tempelriddarkyrka. Madonna med pojke och fisk som i Miramar. Kalk med sten. Överhuvudtaget mycket kalkar här. Åskan går vid strategiska tillfällen under dagen.

Fjärde dagen. Santa Lucia i koret med tolv stjärnor runt huvudet. Uppenbarelseboken. Tolvöarna med Patmos. "Och ett stort tecken visade sig i himmelen: där syntes en kvinna, som hade solen till sin klädnad och månen under sina fötter, och en krans av tolv stjärnor på sitt huvud. Hon var havande

och ropade i barnsnöd och födslovända.” (Upp. 12:1-2)

Femte dagen. Jag tittade på Luciakyrka 2. Idag på min födelsedag (den obefläckade jungfruns dag) åsäg jag dessutom lucian från Luciakyrka 1 göra en bejublad tur på stan stående på en liten ark och buren med bärstänger liksom i Bibeln. Märkligt.

Sjätte dagen. Ovanför Jesus i kistan i Luciakyrka 1 tycks Veronica stå och vifta med sin svetteduk. Nu ikväll upptäcker jag att lucian på silversarkofagen står i katedralen, fast dörarna tidigare var stängda.

Sjunde dagen. Tåg till Taormina. Svart rök över Etna. Spökhottell med vit katt. Graal på ljustavla i Giovannikyrka. Det ska finnas en gammal katedral i Taormina.

Åttonde dagen. Mindre version av Jesus i glas-sarkofag i en kyrka. Tempelriddarkors. Druvklasar utanför, liksom vid ingången till katedralen på Ortygia. Det där citatet om att ”druiderna bar en kopia av arken i sina processioner” dök upp. Kopia? Tänk om det var den riktiga arken?

Drack mandelvin och läste Durrell. Tre runda torn (Orions bälte) på tavla på spökhotellet. Tre Marior (Orions bälte) som sötsaksföretag i skyltfönster i Taormina.

Nionde dagen. Tillbaka till Syrakusa. Tre Marior på tåget. Precis när tåget rullar in i Syrakusa tittar solen äntligen fram igen. Hotell med varmt rum. Regn.

Tionde dagen. När jag klockan två på natten återkom till hotellet såg jag Orions bälte – för första gången sedan Patmos och precis innan ett moln dolde det.

Jag har fått se arken bäras från Keops pyramid (katedralen) till Salomos tempel (Santa Luciakyrkan)!

Det tog 6 timmar från 15-21. (Världen skapades på 6 dagar.) Tempelriddarna lät göra en ark av silver i vilken de

placerade den riktiga arken. Lucia ovanpå som täckmantel. Var gömmer man ett träd om inte i skogen? En diamant om inte i en kristallkrona?

Den första Luciakyrkan jag besökte är tydligen en mindre Luciakyrka. I den stora Luciakyrkan står en modell av Salomos tempel i koret. (Jag trodde det var ett grekiskt tempel när jag först var där och undrade varför?) Processionen passerade Arethusas källa (med papyrus). Egypten tycks kopplad till Ortygia. Zigenare. Till vänster om Salomos tempel står Jesus på en annan kopia av Salomos tempel med tolv stjärnor. Till höger står Santa Lucia (Magdalena) med tre barn = Marior = Orions bälte, i rätt position.

Jämför Hancocks procession i Axum. Druiderna. Leviterna. Har man en ark ska den bäras i procession. Alltså måste den maskeras. *Den riktiga arken av guld placeras i en ark av silver och i århundraden har den heliga processionen ägt rum en gång om året under Lucias täckmantel.*

Elfte dagen. När jag återkommer till Luciakyrkan nästa dag pågår ett bröllop. När jag sitter vid Arethusas källa och dricker öl kommer brudparet dit och jag tycks bli filmad tillsammans med dem.

En eld flammade upp i kyrkan igår och folk blev oroliga, något med ljusen. Tusentals, kanske hundratusentals människor. Fyrverkerier och smällare. Som en tvångsupprepning, som den som dött i en olycka repeterar sekvensen gång på gång. En upprepningsrit, en besvärjelse. Jesus ska inte ligga i en dold grotta utan hyllas och detta geniala maskeringsarrangemang är den enda möjligheten. En gång om året, liksom översteprästen i Salomos tempel.

Åh, en underbart skön dag med sol och bris och en campari vid Arethusas källa!

Katedralen ligger längs Via Minerva. "I den lilla viken på östra sidan av ön" ligger tempelriddarkyrkan. Här går Via Roma (skylt med Santa Lucia) upp till katedralen och möjligen är det 20 hus ("stenar") dit. Stor graalskål med sten i Luciakyrkan. Jag stötte på ett slags egyptiskt papyrusmu-

seum där en vänlig intendent sålde en papyrustavla föreställande arken.

I katedralens kor en gigantisk silverark. Ska det tolkas som en symbol på pyramiden analogt med Salomos tempel i Luciakyrkan? Ark = koncentratet av Keopspyramiden. Finns pyramidens guldtopp isärmonterad inne i silveraltaret?

Tolfta dagen. Rakt ut från hotellfönstret i Catania ser jag, när jag kommer hem klockan 2.33, Orions bälte!

Om Jesus mumie är förknippad med ljusets helgon Lucia. Kan det vara bättre? Tretton slår det mig plötsligt. Lucia. Spindeln. Det ockulta talet. Fredag den trettonde. Tempelriddardagen.

Kring kung Arthurs runda bord

I almanackan föregår Lucia Jesus födelse. Logiskt att hon vaktar hans döda kropp. Ljuset och mörkret. Uppståndelsen. Både den kvinnliga och den manliga polen i luciakistan. Grotta och ännu en grotta (Monte Cristo). En katedral är en "grotta" och inuti ett kapell: "grotta" med "skatten". Problemet är alltså inte bara *var* arken är, utan också *vems* som vaktar den? Santa Lucia.

Det finns en "yttre" och en "inre" kyrka. Det finns en exoterisk och en esoterisk tradition. En "överjordisk" och en "underjordisk" flod. En yttre och en inre grotta. En yttre silverark och en inre guldark.

Jag upptäckte så småningom att riktninglinjen genom Keopspyramiden (Sicilien) i Orions bälte leder till Sirius (Isis) – på kartan representerad av staden Djelfa i Nordafrika där det finns en märklig saltstod (Lots hustru i Bibeln?). Jag påminde mig den västafrikanska folkstammen Dogon som bevisligen sedan urminnes tid känt till rotationer, positioner och relationer i Sirius-systemet.

Orion, den store jägaren, är naturligtvis en symbol för tempelriddaren och hans svärd är fäst vid Sicilien i Orions

bälte. Vintergatan bildar en cirkel runt en stjärnglob. Är detta den innersta betydelsen av den heliga cirkeln, kung Arthurs runda bord, Salomos runda tempel och tempelriddarnas runda kyrkor? Kring Vintergatans "runda bord" sitter graalriddarna = de olika stjärnbilderna.

Enligt legender, bilder och tillverkade kalkar innehåller Graal en mystisk "sten". Hancock argumenterar i boken *The Sign and the Sea* för att den heliga Graal och förbundsarken är två ord för samma sak. Graal = arken = innehåller en sten = toppstenen = Jesus (på flera ställen i Bibeln liknas Jesus vid en sten). Ännu ett indicium på att Jesus mumie ligger i arken. Jämför också Graal = livmoder, sten = foster, stentavlorna i arken.

Bredvid den korsfäste Jesus i Jean Cocteaus *Notre Dame de Jerusalem* i närheten av Miramar är en spindel skissad (Cocteau var stormästare i Prieuré de Sion). Spindeln "balsamerar" kroppar; de flugor som fastnar i deras nät spinns till kokonger eller "mumier". Spindeln spinner också kokonger till sin avkomma. Spindeln hänger hela tiden olycksbådande i bakgrunden när det gäller Ortygiahypotesen, exempelvis i samband med druiderna, Arkadien, Artemis och labyrinten på Kreta. I förbigående kan nämnas att det finns en stor labyrint på golvet i katedralen i Chartres. Ett streck från Notre Dame de Jerusalem genom Ile d'Or tycks gå till Syrakusa och fortsätta till Axum i Etiopien (arkens kopia) och i andra riktningen till Chartres.

Söder om Syrakusa finns en udde som heter *Penisola d' Maddalena*. Platon vistades en tid i Syrakusa och det var här Archimedes klev upp ur sitt badkar och rusade naken genom staden medan han skrek: *heureka!* (jag har funnit det). Ortygia är också Apollons och Artemis födelseort.

Och Syrakusa är det enda stället utanför Egypten där papyrus växer vilt.

God would not have chosen Palestine

Jag har redan berättat för dig om vaktelns symbolik. Nu några historiska notiser.

Scylla och Karybdis i den grekiska mytologin fanns på var sin sida av Messinasundet mellan Italien och Sicilien. När Odysseus passerat här fortsatte han till Thrinacia (Sicilien) där solgudens vita tjurar betade. Efter ett skeppsbrott kastas han upp på Ortygia där nymfen Kalypso bodde i en djup och vackert dekorerad grotta som ledde ut till underbara trädgårdar och skogar (Arkadien?). Hon lovade honom odödlighet och evig ungdom.

Etna är en pyr-amid (eld i mitten). En representation av berget Sinai där Herren visade sig för Moses med rök, eld och muller och gav honom stentavlorna att lägga i arken. Det är vid foten av Sinai arken tillverkas och omnämns första gången. Om arken ligger vid foten av Etna (Ortygia) är cirkeln sluten. Alpha och Omega.

Benjamins stam – vars territorium omfattade Jerusalem – flydde efter en konflikt med de övriga judiska stammarna till Arkadien. De dyrkade modergudinnan (Ishtar i Babylonien) och tjuren och var antagligen de som lät göra en guldtyr vid Sinai (de återföll till egyptisk tradition). Förbundna med Artemis och Demeter (siciliansk återfödelsegudinna). Magdalena var av Benjamins stam. Merovingerna hävdade sig härstamma från Benjamin.

Den sicilianske kungen Fredrik II (1194-1250) blev bannlyst. Hans efterträdare, en bror till den franske kungen, tillsattes av påven, men ådrog sig genom förtryck sicilianarnas hat. På annandag påsk 1282 (Jesus uppståndelse) förolämpade en fransk officer en siciliansk brud på väg till aftonsången i kyrkan. Folket anställde som hämnd ett blodbad på den franska garnisonen på ön. I det krig som följde fick sicilianerna hjälp av den spanske prinsen Peter av Aragonien som sedan blev kung av Sicilien.

Den *sicilianska aftonsången* gjorde både den franske kungen och påven (de mot tempelriiddarna sammansvurna)

omöjliga på Sicilien. Eftersom tempelriddarna krossades 1307 var alltså Sicilien inte bara ett lämpligt gömställe för arken. Det var möjligen också det bästa och kanske rent av det enda tänkbara gömstället.

”God would not have chosen Palestine for his own if he could have seen my own Kingdom of Sicily.”

Fredrik II

Lucialegenden

Lucia har fått sitt namn av latinets *lux* (ljus) och led enligt legenden martyrdöden i Syrakusa den 13 december år 304. Sägner framställer henne som en adlig jungfru som när hennes mor blivit botad från en sjukdom bortskänkte sin brudskatt till fattiga kristna. Jungfruns trolovade angav henne då som kristen för prefekten som påbjöd att hon skulle gripas och föras till ett skökohus. Men man kunde inte med någon makt röra henne ur stället och när man staplade ved runt omkring henne och tände den med brinnande beck och olja skadades hon inte. Till sist genomborrades hon med ett svärd.

Enligt en senare sägen stack Lucia ut sina ögon eftersom en yngling hade förälskat sig i dem, varefter hon lät bära dem på ett fat till ynglingen som då bevektes att bli kristen. Men när Lucia sedan knöböjde i bön gav Gud henne nya ögon, ännu skönare än de förra. Lucia avbildades av medeltida konstnärer bärande sina ögon på en bricka (ibland på en bok) eller med en brinnande lampa i handen.

I Syrakusa förvaras i katedralen en luciastod av silver som årligen den 13 december förs till den basilika som bär hennes namn och där hennes ursprungliga gravplats finns i den del av katakomberna som utgör baptisteriet. Under åtta dagar förblir helgonet i sin kyrka innan hon den 21 december förs tillbaka till katedralen.

Ungdomens källa

Så till slut mitt sista uppslag som om det kunde konfirmeras verkligen skulle avrunda Ortygiahypotesen. Kan Arethusas källa möjligen vara den legendariska Ungdomens källa?

Till min förvåning har det visat sig svårt att få fram uppgifter om Ungdomens källa. Uttryckets ursprung tycks vara okänt, vilket i sig är spännande. Jag har jagat upp några vaga kommentarer där det hänvisas till folksagor, tradition och en möjlig men långsökt sammanblandning av hinduiska och semitiska legender.

Kan det vara tempelriddarna som lanserat uttrycket? Eller kanske till och med den gamle provensalske kungen René d'Anjou i egen hög person? Han som så envetet förband sin underjordiska flod med en källa och en gravsten.

Den mest intressanta uppgiften jag funnit är att den medeltida novellsamlingen *Gesta Romanorum* (cirka 1300) berättar om en källa på Sicilien som gör sterila kvinnor frukt samma. Det skulle förklara varför Syrakusas brudpar låter fotografera sig vid Arethusas källa vilket jag kunde konstatera den elfte dagen. Jag såg också i en fotografs skyltfönster ett bröllofsfoto taget vid Arethusas källa.

Jämför det med nymfen Kalypso på Ortygia som lovade Odysseus odödlighet och *evig ungdom*.

PS: Jag har idag hämtat ut mina fotografier från resan och har den här gången lyckats ovanligt bra. Bland de som framkallats finns riktigt hyfsade bilder av bland annat Jesus i sarkofagen, Lucia på silverarken och Salomos tempel.

4

Den försvunna förbundsarken

”Allt under det han följde havsstranden
och noga undersökte de minsta omständigheter,
tyckte han sig på några klippor varsna liksom märken,
inristade av människohänder.”
Greven av Monte Cristo

När jag var barn förvarade jag mina käraste ägodelar i en trä-
låda. Jag minns att det bland annat var några knallpulverpis-
toler och en del trollerigrejor. Av misstag förlorade jag lådan,
den hamnade på en soptipp och försvann. Jag har ibland
kopplat ihop min fascination för den försvunna förbunds-
arken med denna barndomshändelse.

Ungefär fyrtio år senare skulle jag återfinna den försvunna
trälådan – i mytologisk mening.

Fyrtio år i öknen

Judarna följde sin ledare Moses och flydde från fångenska-
pen i Egypten. Moses hade hittats flytande i en kista på
Nilen och uppfostrats som faraos dotterson. I spetsen för sitt

folk vandrade han fyrtio år i öknen på väg till det land som Gud lovat dem.

Enligt Bibeln tillverkades förbundsarken vid berget Sinai strax efter att judarna passerat Röda havet där farao och hans trupper omkommit i vågorna. Arken bars med hjälp av två bärstänger under vandringarna. När judarna slog läger förvarades den i det allra heligaste i ett tält (på hebreiska tabernakel).

Arken var en låda tillverkad av akacieträ och överdragen med guld. I arken förvarades de lagtavlor Moses fått av Gud på berget Sinai – tecknet på judarnas förbund med Gud – därav namnet *förbundsarken*. Det hebreiska ordet ark betyder kista.

Mina undersökningar övertygade mig om att arken inte tillverkats i öknen utan att såväl den som den övriga tempelutrustningen medtagits från Egypten. Jag upptäckte att arken hade använts för att öppna en väg genom vattnet när judarna gick över floden Jordan, ett parallelexempel till passagen över Röda havet.

Vidare fann jag att Keopspyramidens försvunna toppsten var gjord av guldplåtar som kunde fällas ihop och att den är identisk med det uppenbarelsetält där judarna bakom ett förhänge förvarade förbundsarken. Jesus identifieras i Bibeln med toppstenen som kallas hörnstenen som byggningsmännen förkastade och hans kyrka liknas vid en pyramid byggd av levande stenar (1 Petr. 2:4-9).

När judarna erövrade det heliga landet byggde Salomo ett tempel där arken placerades. Sedan dess är det tyst om den. Judarnas heligaste föremål är som bortsopat från jordens yta.

Det finns, så vitt jag vet, följande åtta förslag om vad som hände med förbundsarken.

1. Den erövrades, alternativt förstördes, av babylonierna.
2. Den gömdes i en grotta någonstans i Mellanöstern.
3. Den gömdes under templet i Jerusalem.
4. Den fördes till Etiopien av en son till Salomo och drottningen av Saba och förvaras idag under en kyrka i Axum.

5. Den fördes til Kashmir av en av Israels försvunna stammar.
6. Den erövrades av den romerske kejsarens son Titus och fördes till Rom, där den eventuellt erövrades av den västgotiske kungen Alarik den store som möjligtvis förde den till södra Frankrike, alternativt förstörde den.
7. Den hamnade på okänt sätt i druidernas ägo som bar den i procession under sina religiösa fester.
8. Den hittades i Jerusalem under korstågen av tempelridarna och fördes till Europa.

Genom labyrinten

Jag blev intresserad av livets dolda sidor tidigast 1963 och började läsa parapsykologisk och ockult litteratur 1966. När arken kom in i mitt privata pussel vet jag inte men den omnämns tämligen vanemässigt i många new-age-böcker. Jag minns Dorés suggestiva bilder av arken och dess märkliga krafter i vår stora familjebibel och jag läste tidigt exempelvis Däniken, Charpentier och Kjellson. 1974 noterade jag med tillfredsställelse att Martinus diskuterar arken förvånansvärt ingående i *Livets bok*.

I varje fall blev arken en central faktor i mitt sökande genom en bok som heter *The Manna Machine* (1978). I den hävdar två engelska ingenjörer, baserat på en ingående teknisk analys av judarnas *kabbala*, att arken var en maskin från en annan planet som tillverkade det manna som judarna levde på under ökenvandringarna. Här fick det frö som legat dolt under ökensanden sedan min barndom det vatten som gjorde att det började gro.

Den första geografiska lokaliseringen av arken jag fastnade för var katedralen i Chartres. Jag besökte katedralen och grubblade över labyrinten i golvet, kopplingen till druiderna och det mystiska hålet i ett av de målade glasfönstren genom vilket en ljustråle en gång om året på Johannes döparens dag pekar på en speciell sten i katedralens golv.

En bok som så småningom kom att få stor betydelse i mitt

sökande var *The Holy Blood and the Holy Grail* (1982) i vilken författarna efter omfattande studier hävdar att Jesus fick barn med Maria Magdalena och att denna blodslinje förenades med den merovingiska kungaätten i Frankrike. Den legendariska graalskålen syftar på Magdalenas livmoder där blodslinjen från Jesus fördes vidare. En hemlig orden, *Prieuré de Sion*, har genom århundradena arbetat på att etablera en rättmätig konung över Europa, en ättling till Jesus och (enligt min mening) till faraonerna.

Jag tror att Prieuré de Sions rötter sträcker sig ner genom årtusendena via esséerna i Qumran (som skrev dödahavsrollarna och som Johannes döparen sannolikt tillhörde) till leviterna (det prästerskap som tjänstgjorde i uppenbarelsetältet och varifrån jag menar att kabbalan kommer) ända ner till det med Moses sammansvurna egyptiska prästerskapet vid Keopspyramiden som tog med sig arken och tempelutrustningen och följde med honom ut i öknen för att föra världsåterlösningen vidare. Lägg märke till att Moses var den rättmätige faraon.

Mina bibelstudier tyder på att Jesus verkligen gifte sig med Maria Magdalena vid bröllopet i Kana, att de båda var ättlingar i rakt nedstigande led från Moses och faraonerna och att Jesus kropp bakamerades på egyptiskt vis efter korsfästelsen.

År 1985 reste jag till Egypten och besökte pyramiderna, en resa som stärkte min övertygelse om att arken måste vara en egyptisk artefakt.

År 1990 kom ett genombrott i mitt sökande. Intensiva diskussioner under en semesterresa i Miramar på Rivieran resulterade i att M förde fram två sensationella hypoteser; att Jesus mumie placerades i förbundsarken och att *Greven av Monte Cristo* av Alexandre Dumas anspelar på förbundsarkens mysterium.

Det senare är inte så egendomligt som det kan låta eftersom ett tema i *The Holy Blood and the Holy Grail* just är att konstnärer och kulturpersonligheter varit införstådda med delar av denna hemliga historia och på olika sätt inkluderat det i sina konstverk. Kan man inte tala högt får man viska.

Och det är ett faktum att Dumas umgicks i kretsarna kring Charles Nodier, en av Prieuré de Sions stormästare.

Om man får tro Monte Cristo ligger skatten (arken) gömd i en grotta innanför en annan grotta på östra sidan av en pyramidformad piratö, ett stycke inåt land från en liten vik med vägen markerad av tjugo stenar.

I *The Sign and the Seal* (1992) argumenterar författaren för att arken hamnade i Etiopien och befinner sig under en kyrka i Axum. Han för också fram starka skäl för att Graal och arken är två ord för samma sak.

Mina undersökningar pekade delvis i en annan riktning. Jag anser att samtidigt som Salomo lät byggmästaren Hiram bygga templet fick denne i uppdrag att i största hemlighet göra en kopia av arken, detta för att skydda den riktiga arken, ungefär som en rik kvinna låter göra en kopia av sitt dyrbara pärlhalsband.

När templet och ark-kopian var färdiga dödades Hiram för att ingen skulle få veta att det existerade en kopia. Här följer Salomo Moses exempel; Moses införde dödsstraff för den som kom alltför nära Herren på berget Sinai. Detta är förklaringen till det rituella dödandet av Hiram i frimurarinvigningen, en bisarr ritual som ingen kunnat förklara.

Den riktiga arken doldes under templet och kopian placerades i dess ställe i det allra heligaste. Härifrån fördes den senare till Etiopien (vilket också antyds av frimurarinvigningen) och det är denna kopia som idag finns i Axum. Och det är från och med nu som arken är försvunnen. Men hela förloppet var iscensatt av den vise kung Salomo.

Jag gjorde ett nytt besök i Miramar 1993 och ett år senare åkte jag till Borgholm, där fyra mystiska så kallade rundkyrkor fortfarande gäckar historikerna och som jag tror att tempelriiddarna har byggt.

År 1995 riktades mina misstankar mot den grekiska ön Patmos. Jag hade läst boken *The Orion Mystery* (1994) där författarna visar att de tre stora pyramiderna i Gize representerar Orions bälte i stjärnbilden Orion. Jag associerade de sju kyrkorna i Uppenbarelseboken till Plejaderna (sjustjärnorna)

i stjärnbilden Oxen (Turkiet) och definierade Patmos där Johannes fick sin uppenbarelse som stjärnan Aldebaran, det vill säga Oxens öga. Förvisso ett lämpligt ställe för visioner. Johannes uppenbarelse är också det sista stället i Bibeln där förbundsarken omnämns (i samband med domedagen).

L och jag utrustade en expedition till Patmos och Istanbul men trots många mytologiskt intressanta upplevelser undflydde arken våra smutsiga fingrar. Dock kunde vi konstatera att arkens stentavlor med den heliga texten från Guds hand representerar latinet, det internationella världsspråket.

Den underjordiska floden

Efter hemkomsten från Patmos tog mitt sökande en ny riktning. Jag påminde mig den gamle kung René d'Anjou av Provence som varit stormästare i Prieuré de Sion och hade en förkärlek för Arkadien som litterärt ämne, ofta i samband med en källa eller en gravsten, båda associerade med en underjordisk flod.

Enligt grekisk mytologi flyter floden Alfeios i Arkadien under jorden och kommer upp igen som Arethusas källa på Sicilien. Det påstods att en bågare som kastades i floden i Olympia i Arkadien flöt upp i Arethusas källa och till och med att källan färgades röd av offerblodet från Olympia. Skulle detta måhända tolkas bokstavligt?

Några besök på biblioteket gav blodad tand. Arethusas källa ligger på Ortygia, en liten ö på östra sidan av Sicilien strax utanför Syrakusa. Här finns en mycket gammal katedral där man instängd i ett altarskåp förvarar en stor Lucia av silver stående på en silversarkofag. En rak linje dragen från Plejaderna genom Oxens öga hamnar i Syrakusa och tre stora öar i Medelhavet; Cypern, Kreta och Sicilien (alla mer eller mindre reherade till tempelriddarna) bildar Orions bäte.

Begreppet den underjordiska floden står dels för en hemlig kristen kyrka genom årtusendena (idag känd som Prieuré de Sion) och dels för den underjordiska blodslinje som löper

tillbaka till Jesus och Magdalena och vidare ner till Egyptens faraoner och 90.000 år tillbaka i tiden då besökare från solsystemet Al Nitak i Orions bälte byggde pyramiderna och "...Guds söner begynte gå in till människornas döttrar och dessa födde barn åt dem..." (1 Mos. 6:4). Och Arethusas källa kan mycket väl vara den legendariska Ungdomens källa.

Graal är ett mångfasetterat begrepp som i sin mest populära form representerar den kalk som Jesus använde vid instiftandet av nattvarden och i vilken Josef från Arimatea sedan uppsamlade den korsfästes blod. Ibland är det också ett fat från vilket serveras obegränsat med mat och dryck. Graaltraditionen tillskriver Josef vissa läror som inte ens apostlarna haft tillgång till.

I de gamla graalsagorna finner man gång på gång anspelningar som kan översättas till luciakulten i Syrakusa. Konklusionen blir att Prieuré de Sion bildade tempelriddarorden för att hämta arken i Jerusalem och föra den till Frankrike. Där byggdes katedralen i Chartres som ett nytt Salomos tempel för att hysa arken. Men tempelriddarna krossades 1307. Arken fördes i största hemlighet till Sicilien, en gammal piratö som på kartan liknar en pyramid, och den gamla katedralen på Ortygia ligger 20 "stenar" (hus) från den lilla viken på östra sidan av ön (Monte Cristo).

För att ändå i hemlighet kunna bära arken i procession, som judarna gjorde och som man planerat att göra i Chartres, anknöt tempelriddarna till legenden om den heliga Lucia, ljusets helgon, som fick representera Magdalena. Arken doldes i en silversarkofag, Lucia placerades ovanpå och *arrangemanget är den heliga Graal* (om man vänder upp och ner på lucian och sarkofagen liknar det en nattvardskalk). Genom lucians hals är ett svärd stucket som kontrollerar sarkofagens läsanordning.

Det är därför det i de gamla graal-legenderna talas om att tecknet på den rättmätige konungen är att han kan dra ut ett svärd som är instucket i en sten. Det gjorde exempelvis kung Arthur i berättelsen om riddarna kring runda bordet, en symbol på tempelriddarnas runda kyrkor. Begreppet *sten* är

mytologiskt förbundet med bland annat pyramiden, arken, judarna, Jesus, Graal, alkemi och källan till livets vatten. Den officiella kyrkan har genom att "döda" Magdalena (svärdet genom lucians hals) beslöjat sanningen om den verkliga innebörden av uppståndelsen (reinkarnation). Att dra svärdet ur Graal väcker sanningen till liv igen.

Två gånger per år, den 13 december och den första söndagen i maj (höst och vår – död och uppståndelse) bärs silverlucian på sin sarkofag (den heliga Graal) i procession från katedralen (Keopspyramiden) till Luciakyrkan och placeras bakom en modell av Salomos tempel. Mellan processionerna förvaras silverlucian på sin sarkofag inne i ett stängt altarskåp i katedralen (en grotta innanför en grotta som Dumas säger i Monte Cristo).

Monte Cristo slutar med att greven i ett *palats* (katedralen) som liknas vid en *gravs*om skulle väcka en *faraons*avund på en *ö mitt ute i havet* (Ortygia) läser upp ett *stängt skåp* (altarskåpet) och tar fram ett *silverskrin* (silversarkofagen) i vilket finns en *gulddosa* (arken) som öppnas genom en tryckning på en hemlig *fjäder* (svärdet) och som innehåller ett *oljeaktigt ämne* (mumien).

Kung Arthurs svärd kallas *Excalibur* och ingen historiker har riktigt kunnat förklara varför. Om tempelriddarna och graalsagorna är förknippade med förbundsarken och Jesus mumie så döljer ordet Excalibur med all säkerhet en hemlig anspelning.

Latinet var den tidens internationella världsspråk. Det latinska ordet CALIX betyder bägare, skål, kalk och i överförd betydelse också vin. Dessutom fat, gryta. Det skulle alltså kunna syfta på Graal. Om vi flyttar bokstaven x först får vi XCALI eller uttalsmässigt EXCALI. Återstår bokstäverna BUR som är vanskliga att få meningsfulla. Men baklänges bildar de ordstammen RUB som betyder röd eller rött (jämför rubin). Så EXCALIBUR visar sig i denna uttydning vara ett kodord för nattvarden, det vill säga *Jesus kött och blod*.

Och som ett eko från judarnas ökenvandring kallas förvaringsrummet för det invigda nattvardsbrödet *tabernaklet*.

5

Brev 3: Ortygiahypotesen matematiskt bevisad

”De använde ljuset som religiös symbol
och gjorde därmed gemensam sak
med alla av Rom för kätteri bannlysta...”
Graalsäggen

Efter nya efterforskningar ska jag nu försöka bevisa Ortygiahypotesen med hjälp av mytologisk matematik, så kallad *mytomatik*, en vetenskaplig disciplin jag för säkerhets skull själv utvecklat. Låt mig börja med följande klassiska citat där Jesus anger det avgörande tecknet på sin tillkommelse och tidens ände eller domedagen.

”När I nu fån se 'förödelsens styggelse'... stå på helig plats – den som läser detta, han give akt därpå...”

Matt. 24:15

Uttrycket *förödelsens styggelse* syftar på det Jupiteraltare som Syriens kung Antiokus Epifanes år 168 f.Kr. satte upp ovanpå brännofferaltaret i Jerusalems tempel och där grisar offrades för att förödmjuka judarna, vars religiösa lagar förbjuder fläsk. Uttrycket finns också hos Daniel och dessutom hos Markus, där det enligt grundtexten avser en manlig person.

Antiokus vanhelgande av templet upphävdes tre år senare av Judas Mackabeus genom att det gamla tempelaltaret revs och ett nytt uppfördes. Därefter renades templet och återinvigdes samma månad och samma dag som det hedniska vanhelgandet hade ägt rum.

Detta hände den 25 dagen i *kislev*, den nionde månaden i det judiska året (jämför fosterutvecklingen). Till minne av av dessa händelser firar judarna den 25 *kislev* varje år *hanukkah* eller *chanuka*, tempelinvigningens högtid, som pågår i 8 dagar. *Chanuka* betyder invigning.

Den judiska kalendern

”Därefter inföll tempelinvigningens högtid i Jerusalem. Det var nu vinter, och Jesus gick fram och åter i Salomos pelargång i helgedomen.”

Joh. 10:22

Vid detta tillfälle säger Jesus för första gången klart och tydligt till de församlade judarna att han är Messias och citerar dessutom Psaltaren: ”Jag har sagt att I ären gudar” (Psalt. 82:6). Vi får också veta att tempelinvigningens högtid äger rum på vintern. I Bibelns ordförklaring sägs att månaden *kislev* närmast motsvarar december. Men vilken dag?

Enligt en judisk uppslagsbok är månaden *kislev* 29-30 dagar lång och sammanfaller med Skyttens tecken i zodiaken. Skytten är det nionde tecknet i zodiaken (som räknas från vårdagjämningen) och *kislev* är som vi redan noterat den nionde månaden i det judiska året. (Dessutom dog Jesus i den nionde timmen.) Vi finner alltså att judarna de facto har en astrologisk kalender.

Genomsnittsdatum för Skyttens stjärntecken är 22 november till 21 december. Men dessa datum varierar vilket är en följd av att det datum då Solen når vårdagsjämningpunkten varierar från år till år. Variationen kan bli upp till tre dagar framåt eller bakåt i årscykeln.

Låt oss anta att Solen för ett givet år passerar vårdagsjämningspunkten tre dagar tidigare än angivna genomsnittsdatum. Det är inte särskilt anmärkningsvärt med tanke på a) skillnaderna mellan den astrologiska och den judiska kalendern b) olika kristna kalendrar c) införandet av skottår och d) den naturliga variationen för vårdagsjämningspunkten. Räknat från Skyttens början får vi då $22 - 3 = 19$ november. Om vi räknar framåt 25 dagar (tempelinvigningens högtid är den 25 *kisle*) från den 19 november kommer vi till – den 13 december!

Och den 13 december är Santa Lucias dag (ljusets drottning) då hon stående på en stor silverark bevakad av hästar lämnar katedralen i Syrakusa och under musik, bön, höga rop, bjällror, fyrverkerier och hundratusentals människors jubel i 6 timmars tid bärs genom gatorna, förbi Arethusas källa och Artemis tempelruiner för att placeras bakom en kopia av Salomos tempel i den stora Luciakyrkan.

Det är nu nödvändigt att fastställa den exakta relationen mellan den judiska kalendern och den vi har idag. Den judiska tideräkningen använder sig av både månkalendern och solkalendern. Varje månad har 29 eller 30 dagar och året har tolv eller tretton månader. Månaderna regleras av Månen och åren av Solen.

Jag har inte trots idogt sökande kunnat hitta någon judisk kalender på biblioteket, varför jag ringde Stockholms judiska center. Som man kunde förvänta visar det sig att datum för *chanuka* varierar från år till år. 1995 inföll således högtiden den 17 december (vid solnedgången eftersom det judiska dygnet räknas från solnedgång till solnedgång), 1996 infaller *chanuka* den 5, 1997 den 23 och 1998 den 13 december. (Vilddjurets tal i Uppenbarelseboken $666 \times 3 = 1998$.)

Det finns således ingen fast relation mellan den judiska kalendern och vår, men vi ser att den 13 december är ett ganska rimligt medelvärde. Vi har därmed funnit ett direkt samband mellan Lucia, *chanuka*, förödelsens styggelse och domedagen. Cirkeln är sluten.

Det skulle vara intressant att veta vilka år genom historien

som *chanuka* infallit just den 13 december och ställa det i relation till tempelriddarnas aktiviteter. Tyvärr förefaller denna uppgift just nu inte möjlig att lösa. Möjligen skulle ett besök hos Judiska församlingen i Stockholm resultera i ett serve-ess.

Ett osynligt filosofiskt kollegium

Katedralen på Ortygia, ursprungligen ett Minervatempel, uppfördes på ruinerna av ett gammalt Artemistempel.

Santa Lucias kapell inne i katedralen byggdes på 1700-talet och dekorerades 1711. Silverstatyn av Santa Lucia – ljusets helgon – gjordes av Rizzo 1599 och arken av Gagini 1610. Silveraltaret gjordes av Furnò 1781. Men när började de ursprungliga luciaprocessionerna och när byggdes Salomos tempel i Luciakyrkan?

Lucias martyrium anges till den 13 december år 304, om hon överhuvudtaget existerat och om hon i så fall hette Lucia. Lucialegendens ursprung och historiska autenticitet förlorar sig i en gåtfull dimma och den förefaller så långt vara den närmast perfekta täckmanteln. Pågick processionerna på något annat sätt och med någon annan ark före 1599?

Jag har en bok om Santa Lucia som jag köpt i Syrakusa men den kan jag inte läsa eftersom den är på italienska. Dock tycker jag mig i meningen "...quello del 1646, ha dato origine alla festa del Patrocinio di S. Lucia, che si celebrava prima domenica di maggio" kunna utläsa att man 1646 införde en *andra* årlig luciaprocession som äger rum den första söndagen i maj, vilket motsvarar den judiska månaden *ijyar* som (naturligtvis) sammanfaller med stjärntecknet Oxen (eller Tjuren) = 21.4 – 20.5.

Det synes alltså föreligga två årliga processioner – en den 13 december och en den första söndagen i maj.

Patrocinio di S. Lucia betyder vad jag förstär Santa Lucias beskydd och ceremonin tycks ha införts som en direkt följd av en fruktansvärd hungersnöd som inträffade 1646 då det i

hamnen som genom ett under uppenbarade sig ett fartyg lastat med säd och grönsaker. Detta är mycket intressant eftersom en egendomlig men återkommande legend om den heliga Graal är att den som ett ymnighetshorn frambringar obegränsat med föda:

”...Graal... som ett underbart fat, från vilket serverades obegränsade mängder av olika slags föda, som aldrig tog slut.”
Graalsägnen

Gral (Graal) kan tänkas vara ett anagram av latinets *largus* som betyder rikligt, ymnigt, överflöd.

Vid denna tid (1646) var J. Valentin Andrea stormästare för Prieuré de Sion. Andrea sades vara medlem av ett hemligt sällskap bestående av hermetiskt eller esoteriskt invigda, vilket förefaller troligt eftersom han skrev åtminstone ett av Rosenkorsordens manifest. Hans föregångare Robert Fludd (stormästare 1595-1637) skrev böcker som den esoteriske forskaren Frances Yates anser vara ”the seal or secret code of a hermetic sect or society” (*The Holy Blood and the Holy Grail*).

Andreas efterträdare Robert Boyle (stormästare 1654-91) gav sig 1639 ut på en långvarig europeisk resa. Han tillbringade en tid i Florence där den rika och inflytelserika familjen Medici fortsatte att trotsa påven genom att stödja esoteriker och vetenskapsmän, inklusive Galilei.

Denna verksamhet tycks ha initierats av självaste René d’Anjou på 1400-talet (stormästare 1418-80) via hans nära vänskap med familjen Sforza i Milano – som bekrigade Frankrike och bland annat gynnade Leonardo da Vinci (stormästare 1510-19). Det kan vara värt att notera att Dumas låter skatten på ön Monte Cristo tillhöra en gammal italiensk familj.

Vad gäller hypotesen att Dumas skulle ha känt till hemligheten med Magdalena och arken kan följande citat angående Charles Nodier (stormästare 1801-44) anföras:

"Nodier... served as mentor for a whole generation... Victor Hugo... Chateaubriand (besökte Poussins grav i Rom och reste en sten med en reproduktion av *Arkadiens herda*)... Balzac, Delacroix, *Dumas père*... incorporated in their works a number of... allusions to... Rennes-le-Château."

The Holy Blood and the Holy Grail

Boyle återvände till England först 1645, året innan *Patrocinio di S. Lucia* introducerades i Syrakusa. I brev daterade 1646-47 skrev han gång på gång om ett "osynligt filosofiskt kollegium".

Hans vän John Locke reste till södra Frankrike och besökte Nostradamus och René d'Anjous gravar. Han vandrade i trakten kring Rennes-le-Château, studerade Inkquisitionens rapporter om katarerna och legenderna om hur Maria Magdalena förde den heliga Graal till Marseilles. I det här sammanhanget representerar Graal Magdalenas barn med Jesus (eller hans äldste bror).

"Det finns en mycket intim analogi mellan den katolska litteraturen och den rent mystiska, när det gäller Graal. Det finns tydliga spår i graalberättelserna och i all graal-litteratur av att det gäller en hemlig skola i kristendom. De flesta graalberättelserna... kan betraktas som rykten på stort avstånd om en sådan skolas existens... Existensen av en dold, helig institution, en dold kyrka, är kanske det enda som är fullständigt klart för uttolkaren och nästa faktum är att graalsäggen synes ha intagit första platsen när det gäller de heligaste minnena av Kristi lidande."

The Hidden Church of the Holy Grail, A.E. Waite

Alkemi, frimureri och den heliga Graal

Utan att gå i på detaljer vill jag påpeka att för den som studerat alkemi finns det uppenbara överensstämmelser mellan alkemisk symbolism och luciakulten i Syrakusa; Jesus mumie

och Lucia, mörkret och ljuset (namnet Lucia kommer från latinets lux = ljus, på italienska luce, jämför lucifer = ljusbringaren, som också står för 1) Venus; morgonstjärnan och 2) djävulen), förruttelse och uppståndelse, kungen och drottningen, silver och guld – arrangementet har en klart alkemisk prägel. Graalskålen med stenen. The philosophers stone. De vises sten.

I tempelriddarkyrkan finns till och med den kända alkemiska symbolen med pelikanen som hugger upp ett sår i bröstet för att mata ungarna med sitt eget blod (dessutom ett tempelriddarliknande kors kring pelikanens huvud). I kristen symbolik står pelikanen för Kristus offer; Kristus som *nostro pellicano* (Dante) som gav sitt blod för våra synder; korsfästelsen; nattvarden.

Också med frimurartraditionen finns tydliga samband: Salomos tempel, Hiram Abif som mördas, kopian av arken (lilla Luciakyrkan) och aspiranten i kistan.

I Ingrid Nyborg-Fjellanders *Graalsäggen* berättas att Josef av Arimatea med den glödande graalkalken i händerna skred mellan pelarna i Pilatus palats i vad författaren kallar den första kristna processionen. Åter en koppling mellan Graal och Jesus (och procession) ty Josef hade ju kommit till Pilatus för att få Jesus döda kropp utlämnad.

”Något av innebörden i händelsen på Golgata är väl kanske att när den jordiska kropp, i vilken Jesus var känd för sina lärjungar var död, något av den andliga kraftkälla han var överflyttades till en annan form, ett annat instrument. Graal blev bärare av en andlig verklighet.”

Graalsäggen

Jag kan inte låta bli att citera ett avsnitt ur *Graalsäggen* och inom parentes översätta det till Ortyghypotesen:

”Det närmaste mål som uppsattes för pilgrimerna var staden Sarras (Syrakusa). Det antydes att det var en urgammal stad vid Egyptens gräns (papyrus) där ett gammalt palats (kate-

dralen som innesluter ett Athenatempel) grundlagt av Daniel (som först nämner förödelsens styggelse) väntade på den heliga Graal. Men det är också till staden Sarras, som en gång efter många århundraden Galahad och Parsifal (tempelriddarna) kommer på Salomos mystiska skepp vid slutet av det stora sökandet!

I staden Sarras får Josef av Arimatea (stormästaren för Prieuré de Sion) åter i en vision veta, att hans son Josef som byggt ett litet fyrkantigt förvaringsrum kallat arken, i vilken den heliga Graal förvarades, skulle bli nästa graalväktare (stormästare)...

Sedan pilgrimerna hade burit arken till palatset... hördes Kristi röst i palatset och Josef II nalkades arkens dörrar och öppnade dem för att invigas i det gudomliga mysteriet. I detta ögonblick förvandlades såväl den väldiga hallens som den lilla arkens dimensioner. Arken blev som en ram av underbar skönhet, inom vilken himmelska visioner framträdde. Synlig för alla framträdde Kristus stigmatiserad på händer och fötter... Korsfästelsens mysterium uppenbarades sedan inför de närvarande, som såg den heliga lansen genomstinga mästarens sida och såg det röda blodet droppa ned i kalken, som stod mitt i arken...

Staden Sarras, i vilken det sker, är målet för den som efter en lång resa rik på provningar återvänder till det heliga rum i själen där hon kan möta det gudomliga... medan apostlarna efter tungomålstalandet sändes ut att predika i alla länder på torgen och från taken, sändes här en annan grupp människor att arbeta med ett tystnadens mysterium... Enligt sägningen tog Josef av Arimatea avsked av sina följeslagare och försvann i en båt utan segel eller åror till 'bergen som har sina fötter i två hav' – det vill säga Pyrenéerna... Konungen av Sarras fick som gåva av Josef en sköld av emalj med ett rött kors... (tempelriddarnas emblem var ett rött kors på vit botten).”

Ökenvandringen

Nordisk familjebok från anno 1912 har följande att meddela sena tiders barn som letar efter arken: "Den berömde historikern Sigebert af Gembloux (d. 1112) författade en omfattande dikt "Passio S. Luciae Virginis" till martyrens ben, *som hans kloster trodde sig ega.*"

Vilket kloster är detta? Krönikeskrivaren Sigebert från Gembloux (1030-1112) skrev världskronikan *Chronicon* som omfattade tiden 381-1111. Gembloux är en stad i Belgien, där det fanns ett ryktbart benediktinkloster grundat 922, där Sigebert uppfostrades. Men varför skulle Santa Lucias kvarlevor befinna sig i Belgien långt från hennes hemland Sicilien? Jag lämnar denna gåta hängande i luften, men den visar dock att det döljer sig en eller annan dunkel hemlighet bakom luciakulten i Syrakusa.

Men vilken koppling till den judiska kalendern har då den *andra* luciaprocessionen – den som äger rum den första söndagen i maj? Den infaller mellan judarnas påsk *pésach* (till minne av uttåget från Egypten) och *shavuot* (då Moses fick 10 Guds bud på Sinai berg och nytt vete och de första mogna frukterna kunde frambäras i templet). De sju veckorna mellan *pésach* och *shavuot* är en faste- och sorgetid (jämför den helige andes utgjutande på pingstdagen sju veckor efter påsk). De 49 dagarna räknas noga, den så kallade *ómer*-räkningen eller *sefira* (= räkningen).

"Skälet till att man räknar *ómer* synes vara att därmed förbinda *pésach* med *shavuot*, för att sålunda betona att befrielsen från fysiskt slaveri, som *pésach* representerar, inte är fullständig frihet om den inte når sin höjdpunkt i *shavuot*, som firar Guds uppenbarelse för Israel, tillkännagivandet av de tio budorden och Israels acceptering av *Töran*."

Att vara jude, C. H. Donin

Således infaller den första söndagen i maj under *sefira* eller så att säga under judarnas ökenvandring. *Shavuot* är en skörde-

och tacksägelsefest och kallas också de första frukternas fest (jämför Graal som ymnighetshorn). Enligt en gammal tradition dog Kung David under *shavuot*. (Kanske är den 13 december Magdalenas procession och den första söndagen i maj Jesus procession?)

Vi påminner oss att luciaprocessionen går från katedralen på Ortygia (Keopspyramiden) till Salomos tempel i Lucia-kyrkan sålunda representerande ökenvandringen. Under *shavuot* läser man ur den mystiska *Jeziira*-skapelsens bok – en dunkel kabbalistisk skrift vars tankar återfinns hos gnostikerna och ur *Sohar* (hebreiska: ljus, glans) – den kanske förnämsta kabbalistiska skriften. I Europa framträdde den mystiska judiska vishetsläran kabbala (hebreiska: tradition) först i Provence, Italien och Spanien.

Svärdet i stenen

Santa Lucia prisades av Dante i hans *Divina Commedias* som det himmelska ljusets och visdomens urbild. För tempelriddarna kan hon ha varit en hemlig representation av både Maria Magdalena och Isis (medan Jesus representerade Osiris). Lägg märke till att judarna kallar *chanuka* ljusens fest. Judarna tänder då ljus i en åtta-armad ljusstake och barnen leker av någon anledning med en "spinning top" (apro-på spindeln).

För tempelriddarna var påven egentligen en ny slags "Antiokus" och profetian att förödelsens styggelse ska stå på helig plats, och därmed utlösa domedagen, kan mycket väl uppfyllas genom att påven exempelvis håller en mäsas vid klagomuren i Jerusalem.

Jag bläddrar i en bok som heter *Sacred Journey to Atlantis* varvid en passus om kungens kammare väcker ett vagt minne. Jag hittar mina anteckningar från Egyptenresan 1985 (i samma anteckningsbok som jag hade på Sicilien) och läser mycket riktigt: "Ut till pyramiderna för tredje gången. Det gick mycket bra. Två flickor mediterade och sjöng (oum?)

och försvann som två lucior, deras nynnande ekade i stora galleriet... en dam ville ha vatten i sin hand som hon sköljde sitt ansikte med.” Här tycks både Lucia och Arethusas källa kasta en mytologisk reflex från framtiden in i kungens kammar, tio år innan jag kom till Ortygia.

Slutligen ännu en synkronistisk finess. I graalberättelserna liksom i sagor och filmer förekommer det berömda testet ”svärdet i stenen”. Graalriddaren måste bevisa att han är värdig genom att dra ut ett svärd som är instuckat i en sten. Här har vi väl ändå, kan man tycka, en detalj som måste vara helt igenom symbolisk.

Men icke. Genom silverlucians hals är ett svärd stucket! (En legend säger att Lucia dödades med ett svärd.) Med tanke på symbolismen kring ordet sten är uttrycket svärdet i stenen faktiskt inte så dumt. Att lösa gåtan om förbundsarkens gömställe är att ”dra svärdet ur stenen” och därmed väcka Lucia till liv igen, det vill säga att förstå kopplingen mellan arken, Graal och Lucia.

Och därmed kan vi sammanfatta vår mytomatiska analys i två enkla formler (det mytomatiska tecknet # = i harmoni med):

1. Arken # Graal # Lucia
2. Sefira # Lucia # Chanuka # Förödelsens Styggelse # Domedagen

Här har vi alltså funnit vad som kan vara ett mytomatiskt bevis för Ortygiahypotesen.

Monte Cristos sista kod

Genom hela boken om greven av Monte Cristo möter man tecken som för tankarna till det mysterium vi försöker genomlysa. Jag ska förskona dig från en genomgång av allt detta och gå direkt till bokens avslutande sidor där följande självmordsscenen utspelar sig följt av en ”uppståndelse” av bå-

de hjälten och hjältinnan. Det förefaller mig som om Dumas här i miniatyr beskriver arkens innehåll och gömställe.

”... här på denna ensliga *ö mitt ute i havet*, i detta underjordiska *palats*; (nymfen Kalypsos underbara grotta på Ortygia) en *grav*, som skulle väcka en *faraonsavund*... Monte-Christo steg nu i sin ordning upp och gick att ur ett *stängt skåp*, var till han bar *nyckeln* hängande i en *guldkedja*, ta fram ett litet *silverskrin* av beundransvärt upphöjt arbete och vars fyra hörn föreställde fyra böjda kvinnofigurer, liknande av sorg nedtyngda karyatider, sinnebilder av änglar, som längta till himmeln... sedan han öppnat det tog han fram en liten *gulddosa*, vars lock sprang upp vid tryckningen på en *hemlig fjäder*. Denna dosa innehöll ett *oljeaktigt*, (balsamering) någorlunda stadigt ämne, vars färg var obestämd till följd av återskenet från det polerade *guldet* och från safirer, smaragder och rubiner, som voro infattade kring kanten av dosan. Det var en skiftning mellan azur, purpur och *guld*.”

Mina i våra diskussioner upprepade liknelser mellan Jesus och farao är inte på något sätt symboliska. Jag är övertygad om att Moses var en invigd farao och att hela den israeliska kungaätten inklusive Jesus och Maria Magdalena är den rättmätiga fortsättningen av den faraoniska dynastin. Det finns många bibelställen som visar detta men jag nöjer mig med att påpeka att kung Salomo själv var gift med en dotter till farao.

”Och Salomo befryndade sig med Farao, konungen i Egypten; han tog Faraos dotter till hustru...”

1 Kon. 3:1